

нищо, той позна, че ще има нѣкой, който не прѣстъпилъ заклѣтвѣтъ, който бѣше направилъ. Той хвърли жребіе за да познае повинния и жребіето падна възъ Јонатанъ. Саулъ щеше да го убіе, но народътъ му се въспротиви и насили царя да го опрости.

ВЪЛКАНА.

Тръперехъ отъ страхъ, да не бы Саулъ да умори Јонатана; той не е повиненъ, защото незнаеше заклѣтвѣтъ, който бѣше сторилъ баща му.

УЧИТЕЛКА.

Истина е, драга моя; но той ся одързнови да мѣрмори противъ баща си по причинѣ на заклѣтвѣтъ, който бѣше сторилъ: тази погрѣшка трѣбваше да ся накаже, и ся наказа съ страхътъ за умираніето му. Чудете ся за поведеніето на този младъ принцъ. Той подкачва чрѣзъ прибожището си къмъ Бога, и пълнъ съ увѣреніе на помощтъ му, никакъ ся не бои да нападне една глѣмъ войскъ само съ единъ человекъ. Ный що ли не быхме могли да направимъ чрѣзъ помощтъ на молитвѣтъ и повѣреніето на Бога? Хайде, Милко, тамо е, дѣто трѣбва да тражите помощъ; вый имате да воювате срѣщо много непріатели: срѣщо гордостътъ, упорството и гнѣвътъ. Вый не ще можете да достигнете до цѣльтъ си, ако сте самичка; но Богъ ако воюва заедно съ васъ, както съ Јонатана и Израйлянитъ, извѣстно че ще одържите побѣдѣтъ, безъ да видите повече трудъ както си въображавате.

МИЛКА.

Красно сѣ ви описали характера ми; но не сѣ ви казали че тѣ често мя присиявятъ да ся раз-